

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 19.000

Letna inozemstvo

Lir. 30.000

Letna inozemstvo, USA dol.

28

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIV. - Štev. 9 (1693)

Gorica - četrtek, 4. marca 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Pokora, ki nam jo oznanja evangelij Politični umori v Zahodni Nemčiji

Papeževe smernice jezuitskemu redu

Najprej si moramo dobro vtisniti v spomin, da je že pokora evangelij. Je glavni del tistega veselega oznanila, ki ga je prinesel Kristus in ki je doseglo svoj višek v njegovi smrti in vstajenju. Če je bila smrt že premagana, so tudi grehi, ki je njena prekleta korenika, dnevi šteti.

Z odpuščanjem grehov Bog daje človeku spoznati odrešenje. Saj smo zaradi greha hudobni in nesrečni. Večkrat gre za pravo dramo grešnika, ki je postavljen pred izdajo prijateljstva z Bogom. Če ne bi bilo odpuščanja, bi nas greh peljal v obup zaradi nepremagljivega suženjstva in bi nas podrl s svojo uničujočo močjo, ki izpodkopava vir našega življenja.

Veselo Kristusovo oznanilo nam zagotavlja, da je ljubezen nebeskega Očeta večja od vseh grehov njegovih sinov. Saj celo vemo, da je Bog »hotel svet s seboj spraviti v Kristusu s tem, da jim grehov ni prisojal in da je ustanovil med nami nauk sprave« (2 Kor 5, 15).

Božja spodbuda za pokoro postane zato prazen ponižniški, skesan grešnikov, izgubljenih sinov, ki obhajajo Očetovo usmiljenje in hočejo vsem posredovati milost, ki so jo prejeli. Evangelij je tako sprejet, preide v življenje in postane stalno oznanilo.

POKORA JE ODREŠENJE

Odrešenje se stalno uveljavlja v vseh časih in v vsakem kraju predvsem po obhajanju zakramentov. Koncil nas namreč spominja, da je v Kristusu vzšla popolna odkupnina naše sprave ter nam je v njem dana polnost božjega češčenja.

Od večera prve velike noči, ko je v dvorani zadnje večerje vstali Kristus dal apostolom Sv. Duhu, da bi lahko odpuščali in zadrževali grehe, so bili ti trdno prepričani, da jim je Bog dal službo sprave, nalogo, da svetu oznanjajo spravo z Bogom po Kristusovi odrešilni smrti.

Ta služba zadobi svoj višek v obhajanju tistega zakramenta, ki ga pomenljivo imenujemo zakrament pokore ali sprave. Tako po službi Cerkev, ki jo opravi duhovnik, verniki lahko zadobijo odpuščanje in mir.

POKORA JE IZKUŠNJA SVOBODE

»Vsakdo, ki dela greh, je suženj greha«, pravi evangelist Janez. Kdor se spreobrne iz greha, pretrga verige sužnosti in živi svobodno.

Sv. Marko, katerega evangelij prebiramo letos pri službi božji, pripoveduje, da je Jezus začel svoje javno delovanje z oznanilom: »Spreobrnite se in verujte evangeliju.« Verovati evangeliju in se spreobrniti pomeni isto. Če hočemo živeti kot božji otroci, je treba spremeniti življenje. Če hočemo hoditi za Kristusom, se moramo odpovedati samim sebi in vzeti svoj križ.

Vernik, ki se želi spraviti z Bogom, postane spokornik. Prizna se za grešnika s tem, da sovraži in zavrača greh kot upor proti Bogu, kot izpričenost srca in kot zlorabo stvarstva; in s tem, da sprejema potrpežljivo in vztrajno življenjske preizkušnje, kakor tudi s tem, da se bori proti neurejenim strastem in obvladuje slaba nagnjenja, da si naloži z veseljem odpovedi in žrtve, da bi tako dopolnil na svojem mesu, kar nedostaja brdkostim Kristusovim.

Vedno pa pokora razodeva moralno moč osebe. Človek, ki je gospodar samega sebe na poti k stalnemu odrešenju, razvija silo tiste svobode, s katero nas je Kristus osvobodil.

Vsakdo lahko opazi, kakšno vzgojno moč ima v sebi pot do krščanske spreobrnitve. Upogniti svojo naravo in odpreti svoj razum resnici, srce dobroti, življenje svobodni; pretrgati vsako vez zmote, hudobije in suženjstva; podvreči se pokorščini vere, utrjevati se v ognju ljubezni in vstopati v novost vstajenja: vse to vsebuje in posreduje najboljši načrt za stalno oblikovanje osebe, za najbolj prikupen in najbolj zahteven.

POKORA JE TUDI SOCIALNA SILA

Sprava je vedno izraz solidarnosti, ker ima za cilj prav spravo in ponovno vzpo-

stavitev pretrgane solidarnosti: solidarnost z Bogom in človekom, s samim seboj in s stvarmi.

Kristusova sprava pa je zelo zahtevna. On se ne postavlja na vrh, da bi sodil in obsojal, ampak je prevzel človekovo krhkost. Prvi človek, stari Adam, zvraca od vedno svoje grehe na druge. Drugi Adam, novi človek, Kristus, sprejme naše grehe, ki niso njegovi, in jih odkupi s svojo krvjo.

Božja ljubezen postane usmiljenje za nas. Dobro to razlaga sv. oče v svoji okrožnici o božjem usmiljenju. Takole piše: »Ta ljubezen se javlja zlasti v stiku s trpljenjem, krivičnostjo, revščino, v stiku s celotno zgodovinsko človekovo danostjo, ki razliko razkriva človekovo omejenost in krhkost, tako v fizičnem kot v moralnem pogledu.«

To je višek v pokori; vsebuje jasno socialno razsežnost. Težko je stopiti s prestola svoje časti, kulture in blagostanja in se postaviti v isto vrsto s tistimi, ki je zapravl čast, ki je ubog in neveden. Še težje pa je postati služabnik sužnjem, to je tistih ljudi, ki so doživeli ponižanje v svojem ugledu. Storititi vse to je najhujša pokora: to zahteva namreč korenito spreobrnitev, a vzpostavi občno spravo.

(Iz letošnjega pastirskega pisma tržaške škofa).

Poljski škofje o sedanjem položaju

Po plenarni konferenci v Varšavi so poljski škofje objavili poseben dokument, v katerem se zavzemajo za narodno spravo. Najprej ugotavljajo, da je položaj v državi tak, da napoveduje popolno moralno, družbeno in gospodarsko katastrofo. Politika sicer ne spada v poslanstvo Cerkev, je pa ta dolžna pospeševati vse, kar je resnično dobro in lepo ter se zanimati za skupno dobro. Potreben je družbeni sporazum.

Ta sporazum mora vključevati pogoje za uveljavitev upravičenih zahtev prebivalstva in za sodelovanje državljanov v političnem življenju. Pri tem sodelovanju ne smejo manjkati zastopniki sindikatov, trenutno prepovedani, zlasti ne zastopniki neodvisnega sindikata Solidarnost, ki ima za seboj velik del delavstva. Od vlade se pričakuje, da bo ustvarila primerno ozračje za omenjeni sporazum. Dva pogoja sta pri tem bistvena: svobodna in odgovorna izmenjava mnenj med vsemi, ki poljsko družbo sestavljajo in pa jamstvo za osnovne politične svoboščine. Čimprej mora zato prenehati obsedno stanje, interniranje je treba spustiti na svobodo, pomilostiti vse, ki so bili obsojeni zaradi prekrškov po razglasitvi obsednega stanja, treba je dati jamstva skrivamcem, da se lahko ne kaznovano vrnejo v javnost in zagotovila, da ne bodo odpuščali oseb zaradi pripadnosti sindikatu.

Poleg tega zahtevajo škofje, da se preklic prepoved izhajanja katoliških časopisov in se ponovno dovoli dejavnost katoliških razumnih skupin. Škofje so tudi zelo zaskrbljeni, ker so v javnih poslopih odstranili razpela in ponovno skušajo uvesti ateizacijo med otroki in mladino.

Na koncu dokumenta se škofje obračajo na vse državljane in jih vabijo, naj se zavedajo zemljepisno političnega položaja Poljske (sosodstvo Sovjetske zveze). Čut za realnost in preudarnost zahtevata, »da odklanjamo geslo "vse ali nič", temveč da načrtno, postopno in vztrajno delamo na uresničitvi postavljenih ciljev«.

Francoski predsednik v Rimu

François Mitterand, predsednik francoske republike, se je konec preteklega tedna dva dni mudil v Rimu, pri čemer ga je spremljalo kar sedem njegovih ministrov.

Prvi dan se je Mitterand sestal s pred-

Lani v novembru je bila v Beogradu seja komisije za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito. Poročilo je podal generalpolkovnik Dane Petkovski in vse navzoče pozval k nujni budnosti nad emigranti iz Jugoslavije in o potrebi organiziranja zaščite pred njimi. »Dejavnost izdajalcev v tujini vedno bolj narašča in se krepi zlasti tedaj, ko Jugoslavija zabrede v težave.« Pri tem je mišljen zlasti albanski upor na Kosovu. »Naša emigracija v tujini je najbolj številna, najbolj pisana, pa tudi najbolj napadalna, zato bi morali imeti primeren odnos do nje.«

MEDSEBOJNO OBRAČUNAVANJE

Kakšen naj bi bil odnos jugoslovanske partije da te nadležne emigracije, nam razkrije zahodnonemški časopis »Allgemeine Frankfurter Zeitung«, ki v številki z dne 19. januarja letos poroča, da je bilo lani na zahodnonemških tleh 70 žrtev tihe borbe med emigranti in jugoslovansko tajno policijo, ki so se pobijali po starozaveznem načelu: »Glavo za glavo.« Zdaj so eksplozivne bombe, zdaj je priplaval kak mrlj po Renu, zdaj je padel kak izseljenski delavec iz Jugoslavije, zdaj je bil napaden kakšen jugoslovanski predstavnik.

List tudi omenja, da je prav zaradi tega medsebojnega obračunavanja sil zahod-

nonemški notranji minister Baum šel v Beograd, da vodi jugoslovanske policije in zveznemu sekretarju za notranje zadeve generalu Herljeviču pove, da Nemčija ne bo več trpela teh spopadov na svojem ozemlju in da naj jugoslovanska vlada preneha s pošiljanjem svojih morilskih komandosov v tujino.

UMOR TREH ALBANCEV

To opozorilo je za nekaj časa zaleгло, a ne za dolgo. V prvih dneh leta so padli na cesti v Heilbronn pri Stuttgartu ustreljeni trije jugoslovanski emigranti, vsi doma s Kosova, torej Albanci. Eden od teh, 33-letni Barthos Gervala, je napad preživel za pol ure in je v bolnišnici ženi povedal, da so njega in tovariša napadli plačani morilci, ki da so bili Jugoslavlani.

Kasneje se je ugotovilo, da se je Barthos Gervala udeležil maja lani demonstracij v prid vstaje na Kosovu za doseg priznanja položaja republike. Tedaj so demonstrantje opazili, da jih iz neke hiše nekdo fotografira, udri so vanjo in tam našli podkonzula jugoslovanskega poslanstva in nekega časnikarja, ki je filmal. Vzeli so jima aparat in film, ki pa je prišel kasneje nazaj na konzulat. Na filmu so bili tudi trije Albanci, ki so sedaj padli kot letošnje prve žrtve obnovljene borbe zoper jugoslovanske emigrante. Tako ta zahodnonemški dnevnik.

ODKRITJA NEMŠKEGA ČASNIKARJA

Delovanje jugoslovanske tajne policije na nemških tleh že nekaj časa vestno raziskuje in odkriva tudi znani bivši nemški dopisnik v Jugoslaviji P. H. Rullman. Ta časnikar je bil pet let poročevalec nemških časopisov v Beogradu in pet let v Ljubljani. Zaradi objektivnega poročanja so mu policijske oblasti naprtile vo-hunsko afero in je moral 15 mesecev prebiti v preiskovalnem zaporu. Ko so ga potem le izpustili, ni hotel več ostati v Jugoslaviji.

Zdaj izdaja svoj informacijski vestnik »Ost und West« (Vzhod in Zahod). V njem objavlja zlasti poročila iz Jugoslavije in se vidi, da je o dogajanju v tej državi dobro informiran. Izdal je tudi knjižico »Umori, pripravljeni v Beogradu«, ki je najprej izšla v nemščini, nato v angleščini, sedaj pa je v pripravi hrvaški prevod.

Pred kratkim se je Rullman mudil v Kanadi v mestu Vancouveru, kjer se je pogovarjal z urednikom lista »Hrvatski glas«. Temu je povedal, da se je po povratku iz Jugoslavije začel zanimati za umore v emigrantskih vrstah v Zahodni Nemčiji. »In sem odkril,« je dejal, »da je vanje v večini primerov zapletena jugoslovanska tajna policija. Začel sem preiskovati te zločine kolikor mogoče stvarno, predvsem po arhivih nemške zvezne policije in sem dognal, da stoji za njimi v 50 do 70 primerih omenjena policija. Na podlagi teh raziskav, izjav policijskih uradnikov in sodniških dokumentov sem torej sestavil tisto knjižico, ki je v Nemčiji izšla že v tretji izdaji.« In je zaključil z besedami: »Naša država ne bi smela dovoliti, da bi begunci, ki so v njej poiskali svobodo v okviru našega demokratičnega sistema, ubijali agenti totalitarističnega sistema.«

Sv. oče obišče Assisi

Sv. oče se bo udeležil zaključka izredne italijanske škofovske konference. Zasedanje konference bo v Assisiju, ker želijo italijanski škofje skupno počastiti 800-letnico rojstva sv. Franciske. Janez Pavel II. bo v Assisiju v petek 12. marca. To bo njegovo že drugo potovanje v to mesto. Prvič je šel nekaj dni po izvolitvi za papeža 5. novembra 1978.

Prvi vatikanski poslanik v Londonu

Za prvega uradnega zastopnika Vatikana pri britanski vladi je sv. oče imenoval nadškofa Bruna Heima, ki je bil doslej papežev zastopnik pri angleških škofih. Nadškof Bruno Heim je doma v Švici.

Na poziv p. Dezza, ki ga je lani papež Janez Pavel II. imenoval za svojega delegata v jezuitskem redu, so se zastopniki reda zbrali v Grottaferrati pri Rimu in imeli tam svoje zasedanje, ki je trajalo od 23. februarja do 3. marca.

V petek 26. februarja jih je v Vatikanu sprejel tudi sv. oče. Med prisotnimi je bil tudi p. Arrupe, dosedanji general jezuitskega reda, ki pa svoje službe zaradi mo-zganske kapi ne more več opravljati. Prav zato je prišlo s strani sv. očeta do imenovanja p. Dezza, ki naj pripravi volitve novega jezuitskega generala.

Sv. oče je najprej izrekel redu zahvalo za opravljeno delo, obenem pa dal smernice za naprej in tudi povedal nekaj kritičnih misli glede nekaterih pojavov v redu, ki so prišli do izraza zlasti v zadnjem pokoncilskem času. Glavnino govora je imel v francoščini, govoril pa je tudi v italijanski, španščini in angleščini.

Sv. oče je pozval navzoče, naj pravilno razlagajo smisel odlukov zadnjega koncila. V Cerkvni ni prostora za razna škodljiva stranpota, ki škodujejo življenjski sili Cerkve. To je treba obnoviti v duhu zadnjega koncila, ne pa po osebnih kriterijih ali pa na podlagi nekih psiho-socioloških teorij. Treba je prepričati vse tiste, ki jih mika pot progresizma in integrizma, da se vrnejo v ponižnost in v veseljem v skupnost s svojimi pastirji in sobrat, ki trpijo zaradi njihovega zadržanja in odsotnosti. Pri tem je sv. oče opozoril na pomen četrte obljube, ki jo je hotel ustanovitelj reda sv. Ignacij Loyola, da se jezuit dá brez-pogojno na razpolago Kristusovemu namestniku na zemlji.

Kaj pričakuje torej Cerkev od jezuitskega reda? To, kar je bilo njegovo delo že v preteklosti: obnavljati duhovno življenje v vernikih, oblikovanje duhovščine in redovnikov, vzgoja mladine, misijonska dejavnost. Vse to vključuje katehezo, oznanjanje božje besede, prekvajanje kulture s krščanstvom v svetu, ki skuša znanost zoperstaviti veri, dušnopastirsko delo med ubogimi, stiskanimi, ob rob družbe potisnjenimi, uporaba sodobnih sredstev za vpliv na javno mnenje, zlasti tiska in drugih občil. Pomembno je tudi delo za ekumenizem, za stik z nekrščanskimi verami, pobude v zvezi z ateizmom, pospeševanje pravičnosti v družbi, ki je celostni del evangelizacije. Toda tu je potrebna preudarnost: ne sme se pozabiti na lastni redovniški in duhovniški poklic ter izgubiti izpred oči svoje glavno poslanstvo: dušam odkrivati Boga, odpreti se njemu in ga ljubiti nad vse reči.

In kako bo jezuit vse to vršil? S primer-no formacijo. Potrebuje solidnega oblikovanja v duhovništvu, globoko notranje duhovno življenje, trdnost v nauku Cerkve in posebno povezanost s papežem, kar predstavlja svojsko karizmo sv. Ignacija Lojolskega.

■ Ministrski predsednik Spadolini se je sestal s tajniki strank, ki sestavljajo vladno večino, da se premostijo nesporazumi, ki so zadnje čase ovirali vlado v njeni dejavnosti in celo ogrožali njen obstoj. Sprejet je bil dokument, v katerem je bilo potrjeno stališče do Poljske (obsodba vojaškega udara, solidarnost do poljskega ljudstva in sindikata Solidarnost, prekinitve finančne pomoči poljski vladi); glede pogajanj za nabavo sovjetskega plina naj bi se še razmišljalo; zgoči problem Salvadora naj se rešuje z decembrsko resolucijo Združenih narodov; kriza naj se reši ob sodelovanju vseh političnih sil in v zdušju, prostem ustrahovanja in nasilja. V gospodarski politiki naj pride čimprej do odobritve finančnega zakona in prepereč naj se referendum o odpravninah.

■ V akciji zoper Rdeče brigade so karabinjerji odkrili na Sardiniji v pokrajini Nuoro pomembno skladišče skritega orožja. Na tem otoku je do nedavnega deloval krajevni vod Rdečih brigad »Barbagia rossa«, ki pa je sedaj zaradi številnih aretacij postal nedelaven.

Dostojanstvo človeka in njegove vesti

Dostojanstvo človeka stopa zadnjih 20 let vedno bolj v ospredje razpravljanja in zavesti pri ljudeh. Pri tem ni dovolj poudarjati, da je človek razumno bitje, ki pozna svobodno odgovornost sam zase, pa tudi ne zatirjati, da se razlikuje od drugih živih bitij. Jedro je v tem, da človek izpove in prizna, da je oseba, ki nima zgolj pravice do svoje individualnosti in razpolaganja sam s seboj, ampak da tudi sam sebe neskončno presega.

Ta človek ne more sam sebe razumeti zgolj iz sebe, ampak le iz Nekoga, ki ga presega. Zato tudi sebe ne urediš v tem gmotnem svetu. Kot oseba je človek na stopnji, ki je ni mogoče z ničemer preseči, in z njim zato ni mogoče razpolagati (manipulirati, ga ponižati v sredstvo). Razodetje izrazi to dostojanstvo človeka kot njegovo bogopodobnost, za katero je po grehu prerojen v Kristusu.

Ker je Bog vsakega človeka iz ljubezni ustvaril in odrešil, mu pripada dostojanstvo osebe. Ta narekuje spoštljivost do vsakega človeka. Nobenega človeka nihče ne sme zlorabljaliti kot sredstvo, saj je njegovo dostojanstvo merilo vsega. Svoje dostojanstvo človek razodeva v ravnanju do sočloveka in do družbe kot celote. Zaradi dostojanstva mu gre pravica do vseh vrednot (gospodarskih, kulturnih, нравnih...).

ČLOVEKOVA VEST

Skupno s spoznanjem in svobodo je pravna zmožnost človeka (= vest) za človeka osebni vir dobrega in ga vabi k dobremu. V vesti se izrazi vrednost navedene osebe. Ko se po pogrsku vest neuklonljivo oglašja, opozarja na pravo pravno vrednost in je znamenje, da je človek še sposoben uresničiti vrednote.

Človek ima zmožnost odločanja za dobro, vendar mora to svojo nepopisno zmožnost (= vest) oblikovati, da se more v konkretnih rečeh prav odločati. Vest potrebuje usmeritev, da se izostri, saj je izpostavljena zmotam in nejasnostim.

Kristijan ne stoji v svoji vesti samo pred nekimi moralnimi načeli, ampak se odloča pred živim osebnim Bogom. Po vesti mu govori Bog iz celotnega stvariteljskega reda in iz razodetja. Sicer pa v vesti vsakogar nagovarja Neko, v njej je osebno nagovorjen po glasu, ki prihaja od Nekoga. Tudi avtoriteta se obrača na vest, kadar nagovori človeka, in hoče to vest spoštovati.

Človek oblikuje svojo vest le, če dobrega ne gleda samo teoretično, ampak se zanj odloča praktično. Vest otopi, če volja iz navade in zavestno odreka pokorščino spoznanj vrednoti.

Dostojanstvo človekove vesti je v tem, da v njej ostane človek sam in edini odgovoren pred Bogom. Zato mora vsakdo spoštovati človekovo vest, ki je zanj zadnje in najvišje merilo odgovornosti. Kdor pomaga človeku oblikovati vest za dobro, mu skazuje največje spoštovanje in dobrotu. Kot kristjani vemo, da vest oblikuje po nas Sv. Duh — mi smo le pomočniki pri tem.

Slovenci po svetu

Slovenska sv. maša v Milanu

Slovenski verniki, ki živijo v Milanu in okolici, se enkrat mesečno zbirajo pri sveti maši in družabnem večeru. To je edina priložnost, ki jo naši rojaki imajo, da se lahko med seboj srečujejo. To so po večini Primorci, ki so se iz delovnih ali drugih razlogov preselili v Milan. Ker tam ni nobenega slovenskega duhovnika, skrbijo zanje slovenski goriški duhovniki, zlasti dr. Oskar Šimčič.

Prav na njegovo povabilo smo se skupina mladih, ki pojemo pri raznih cerkvenih zbiorih, v nedeljo 14. februarja skupaj z njim odpeljali v Milan, da bi tamkajšnjim Slovencem posredovali nekaj slovenskega petja, ki ga tako poredkoma slišijo. Pod vodstvom Hilarija Lavrenčiča smo pripravili program za sv. mašo, ki je vseboval bolj znane cerkvene pesmi, saj se prav teh najraje in najbolj spominjajo.

Pred sv. mašo, ki je bila v cerkvi sv. Tomaža ob štirih popoldne, smo si ogledali nekaj kulturnih zanimivosti milanskega mesta. V stolnici smo opazili tablo, kjer je v slovenščini (čeprav z veliko napakami) zapisano, kje in kdaj se opravlja služba božja v našem jeziku.

Sv. maši je prisostvovalo približno 60 ljudi, največ žena, pa tudi nekaj otrok. Tokrat je bilo navzočih tudi nekaj Italijanov, ki so poročeni z našimi rojakinjami. Dr. Šimčič jih je v obeh jezikih

najprej pozdravil, nato je predstavil nas ter jim še povedal, da se je pok. nadškof Cocolin zanje zanimal ter izrazil tudi željo, da bi jih kdaj obiskal, žal pa mu je to prežgodnja smrt preprečila. Naše petje med mašo je v marsikomu vzbudilo spomin na nekdanja mladostna leta, ko so tudi sami lahko prepevali po domačih cerkvah. Ob koncu, potem ko smo vsi skupaj zapeli znano Marija skoz življenje, so nam nekatere gospe povedale, da so vesele, če jih obiščemo, ker smo mladi in ker znamo slovensko peti.

Po maši smo se zbrali v manjši dvorani blizu cerkve, kjer smo ob prigrizku, ki so ga sami pripravili, skupaj prepevali vse do večera. Izpraševali so nas o Goriški, pripovedovali nam o krajih, kjer so nekoč živeli, ter o ljudeh, ki so jih tu zapustili. Zaprošili so nas tudi, naj tega in onega pozdravimo. Okrog osmih zvečer so nas pospremili na železniško postajo, od koder smo nekoliko utrujeni odpotovali. Povabili so nas tudi, naj se še kdaj vrnemo med nje.

(n.+n.)

Rimske novice

16. januarja je umrla redovna sestra Maksimilijana Jezernik. Pokojna je od mladih let delovala med rojaki v ZDA. Po vojni so jo poklicali v Rim, kjer je bila več let vikarica šolskih sester in pozneje svetovalka. Njeno življenje je potekalo skoraj neopazeno. Samostanska sobica je bila njeno svetišče. Njena notranjost je izžarevala na njenem mirnem in veselem obrazu, našla je svoj priljubljeni kotiček v glasbi in od časa do časa v slikarskem čopiču. Pokopali so jo zraven redovne predstojnice Terezije Hančelič.

Prof. France Bergant, nekdanji duhovni vodja rimske verske skupnosti, poroča, da že pet let poučuje sveto pismo na papeški katoliški univerzi v Buenos Airesu ter na višjem inštitutu verskih znanosti. Dostavlja, da število kandidatov stalno raste in da se semenišča spet polnijo.

Iz pisma misijonarke Anice Miklavčič

Za božič sem imela to srečo, da sem prejela pismo od mojih nekdanjih slovenskih prijateljev, ki so zvedeli o meni, ko so brali moja pisma, objavljena v »Katoliškem glasu«. Zadovoljna sem, da je v Hongkongu g. Stanko Pavlin, s katerim si obnovljam slovenščino. Kar sem jaz pozabila, se on spomni, včasih pa je obratno. Preje na Formozu sem se pa s s. Brilej slovensko pogovarjala. Slovenka ostanem, ker ljubim svoj dom, Kitajka pa sem postala, ker je Kitajska moja druga domovina.

Stalno molim za slovenske duhovne poklice na Tržaškem, tudi po želji škofa msgr. Bellonija, ki me vedno za to prosi. Piše mi redno v lepi slovenščini. On prav dobro pozna sestre kanosijanke, katerim sama pripadam, saj imajo v Veroni, od koder je on, svojo materno hišo.

Za božič mi je Bog naklonil veliko darščene. Lani sem pripravila na birmo tri dekleta, ki so si sestre in so pravkar prišle s Kitajskega. So zelo trdne v veri in ena si želi, da bi šla za Kristusom, ker je odkrila, da je življenje tu v Hongkongu tako zelo prazno. »Tam pri nas« (na Kitajskem), je dejala, »pa ni tako. Mi tam veliko molimo.« Za božič so me spet obiskale in me prosile, da jim dam

Kardinal Slipy je dočakal 90 let

V krogu ukrajinskih škofov, duhovnikov in laikov je 17. februarja v Rimu slovesno praznoval 90 let življenja višji nadškof in primas ukrajinske grškokatoliške Cerkve kardinal Jožef Slipy. Ob tej priložnosti je vsem ukrajinskim vernikom namenil pastirsko pismo. Znova je poudaril neveljavnost Lvovske sinode iz leta 1946, ko je bila ukrajinska katoliška Cerkva na sovjetski pritisk nasilno priključena moskovskemu pravoslavnemu patriarhatu. Ponovno je izrazil svojo željo in željo svojih rojakov, da bi Apostolski sedež priznal samostojnost ukrajinski Cerkvi in jo povzdignil v patriarhat, njemu pa podelil naslov patriarha. Žal pa v Vatikanu doslej ni naletel vedno na ugodna tla, ko razlaga svoje načrte o ureditvi in delu ukrajinske katoliške Cerkve. Sam se že od leta 1975 podpisuje kot patriarh. Kljub vsemu pa Slipy ugotavlja:

»Navzlic preganjanju, ki traja že 35 let, lahko s hvaležnostjo ugotovimo, da naša na podtalno delo obsojena Cerkva ne samo živi, temveč celo raste, tako v zahodni kot vzhodni Ukrajini in povsod po Sovjetski zvezi, kjer prebivajo naši ljudje, zlasti v Sibiriji. Naša Cerkva šteje v SZ najmanj štiri milijone vernikov, ki so ostali zvesti Rimu. Njihova vera je tako trdna, da je obrodila bogate sadove. Imamo duhovnike, redovnike, redovnice, številne duhovne poklice in tajno hierarhijo. Ateističnemu sistemu se ni posrečilo, da bi uničil vero. Starši, odrasli v brezbožni državi, vzgajajo svoje otroke v krščanskem duhu; oporečniki, vzgojeni v brezbožnih šolah, govorijo o Bogu in branijo Cerkve.«

Sedmi plenum centralnega komiteja poljskih komunistov se je končal brez konkretnih rezultatov. Izrečenih je bilo mnogo besed, manjkale pa so pobude, ki naj bi omogočile prebroditev družbene in gospodarske krize. Za partijo je nadaljevanje vojnega stanja edino zdravilo. Prav tako se partijsko vodstvo ne zna ali ne upa izreči, kaj storiti s sindikatom Solidarnost po odpravi vojnega stanja.

kake nabožne predmete, da jih pošljejo svojim dragim. Ti vedno pišejo, da si želijo križcev, svetinjc, rožnih vencev, podob. S svojo prošnjo so mi ustregle, kajti ko sem prišla s Formoze v Hongkong, sem prinesla s seboj cel kup nabožnih reči, ki sem jih bila prejela iz Italije. Zelo sem si želela, da bi se kdo drznil poslati jih na Kitajsko. Sedaj, po enem letu, se mi je želja spolnila. Dala sem jim vse, kar so prosile, tudi lepe slike »križevga pota«. Te si želi neka krščanska družina, pri kateri se drugi vaščani zbirajo k molitvi.

Kitajsko novo leto se je pričelo 25. januarja. Kitajec si za novo leto želi srečo, veselje, mir, bogastvo in dolgo življenje. Pred dvema letoma so kitajske oblasti odprle mejo za obisk svojcev. Letos jih je šlo ob tej priložnosti čez mejo pol milijona in vojni listki so bili že davno razprodani. Ljudje so dneve in noči v dolgi vrsti čakali, da pridejo do listka. Ljubezen do družine je kitajska značilnost. Praznike skupaj gostovati je njihova srčna želja. V času 32 let, odkar so komunisti na vladi, se v tem oziru ni nič spremenilo. In tudi vera živi tiho naprej. Prepričana sem, da bo končna zmaga njena.

Šir mu je razložil organizacijo in sistem civilne zaštite pri preprečevanju naravnih in drugih nesreč. Zamberletti je nato obiskal gospodarsko organizacijo Metalko in se zanimal za možnosti sodelovanja slovenskih podjetij pri obnovi potresnega področja v južni Italiji. Z Zamberlettijem se je sestal tudi predsednik slovenske vlade Janez Zemljarič. V pogovoru so namenili največ pozornosti sodelovanju Slovenije z Italijo pri uresničevanju Osimskih sporazumov zlasti na področju gospodarstva.

Severnoameriški predsednik Reagan je napovedal povečanje gospodarske pomoči desetim srednjeameriškim državam. Glede El Salvadorja je dejal, da je ta država v področju ameriških življenjskih interesov. Kuba in Sovjetska zveza hočeata uvesti nov tip kolonializma, čemur so ZDA pripravljene zoperstaviti se z vso odločnostjo, ker bo drugače prišlo do novih Kub. »Naši prijatelji in naši nasprotniki naj vedo,« je še dejal Reagan, »da bomo storili vse, kar je potrebno in pametno, da se zagotovi mir in varnost na področju Karibskega morja.«

SPRAVIMO SE Z BOGOM!

Cerkev, ki prinaša odrešenje, je skupnost odrešenih. Vernik ve, da je mir ljudi odvisen od sprave z Bogom, ker ima vsak narod svoj izvor v grehu, ker socialna pravičnost ni mogoča brez evangelijskega usmiljenja in ker človeška solidarnost raste na krščanskem bratstvu.

Kdor se bori za boljši svet, pričakuje od kristjanov posebno oporo, ki je neobhodna in nenadomestljiva. To je opora in pomoč tistih, ki so se že spravili in spravo posredujejo, ki jim je bilo odpuščeno in sami odpuščajo. Krščanska skupnost se mora razodevati kot stalno obhajanje in oznanjevanje miru, kot praznik povezanih src, kot pričevanje žive ljubezni, kot služba v sprejemanju in dialogu, soglasju in sodelovanju.

Vse to obširno in temeljno delo za mir najde svojo prvo podlago in vir za svojo učinkovitost v zakramentu svete pokore. Prepričajmo se o tem in napravimo zaključke. Bodoča škofovska sinoda, ki je že v pripravi, bo razpravljala o predmetu: Sprava in pokora v poslanstvu Cerkve, ki posluša svet in človeka, ki oba kličeta po spravi. Pripravimo se na to s tem, da doživljamo spreobrnitev in pokoro po zakramentu sprave. Devica Marija, mati usmiljenja, življenje, sladkost in upanje naše, naj odpre naša srca pričakovanju nebeškega Očeta, ki želi objeti vse svoje otroke z iskrenim odpuščanjem. (Iz letošnjega pastirskega pisma tržaškega škofa.)

Stane Dolanc je na povabilo italijanskega partijskega centra za proučevanje mednarodne politike imel v Rimu predavanje, v katerem je orisal značilnosti jugoslovanskega samoupravnega sistema, cilje in prizadevanja politike nevrščenih, govoril pa je tudi o dogodkih na Kosovu in o mednarodnem položaju. Dolanc, ki je ostal v Rimu dva dni, se je sestal tudi z glavnim tajnikom PCI Berlinguerjem in drugimi člani vodstva.

Prebivalstvo otoka Grönlandija, ki uživa avtonomijo v okviru danske države se je z 12.615 glasovi proti 11.180 izreklo za izstop iz Evropske gospodarske skupnosti. To glasovanje ima za dansko vladu le posvetovalen značaj, a ga namerava spoštovati in uzakoniti. Mnogi dvomijo, da bo ta odločitev grönlandskemu prebivalstvu v korist. Res bo v bodoče krajevna vlada imela popolno kontrolo nad ribolovom, a zato bo prikrajšana za 200 milijonov dolarjev drugih nakazil, ki jih je prejemale od EGS.

Iz življenja naših ljudi

Joško Bratina 90-letnik

V začetku februarja je praznoval v Gorici, na svojem domu, devetdesetletnico rojstva Joško Bratina. Kot tiho živi, tako je le v domačem krogu in z ožjimi sorodniki slavil častitljivi jubilej.

Slavljenec se je rodil na Otlici 7. febr. 1892. Oče mu je bil Jernej, mati pa Ivana Krapež. Osnovno šolo je začel v domačem kraju, nakar se je preselil v Idrijo, kjer jo je tudi končal. Prav v Idriji se je leta 1904 vpisal na realko, kjer je šest let kasneje maturiral. Med dijaki nekdanje idrijske realke, ki se še vedno enkrat letno zbirajo, je Joško eden najstarejših. Leto po maturi je stopil v Gorici v vojaški stan in ga odslužil leta 1913. Ze naslednje leto je s prvim aprilom nastopil službo pri goriški mestni hranilnici oz. na Montu (danes je to Cassa di Risparmio v ul. Carducci). Ob izbruhu prve svetovne vojne je bil kot avstrijski vojak poslan na bojišče in postal že po nekaj tednih ruski ujetnik. Prepeljali so ga v Sibirijo, kjer je ostal šest let. Ta leta so mu ostala živo v spominu, saj jih večkrat omenja zlasti svojim vnukom.

Končno je tudi zanj prišla rešitev iz ujetništva, tako da se je leta 1920 poleti vrnil z ladjo iz Vladivostoka, ki je mesto na skrajnem vzhodu Sibirije, v Dubrovnik. Za nekaj časa se je nato ustavil v Ljubljani, kjer je delal na železniški postaji, o novem letu 1921 pa se je vrnil v Gorico in spet dobil službo pri mestni hranilnici.

Leta 1926 se je v Gorici poročil z Lojzko Čehovin, uradnico na pošti. V zakonu so se jima rodili trije otroci. Po upokojitvi leta 1944 je ostal doma na Livadi, kjer še sedaj živi. Ostal je zvest član Dobrodelnega društva v Gorici, kar še danes izpolnjuje. Kolikor toliko zdrav in krepak pomaga pri domačih zadevah in se rad ukvarja z matematičnimi problemi, saj je še do nedavnega privatno učil matematiko, ki je njegovo veliko veselje.

90-letnica je danes redkost; slavljenec želimo, da bi dočakal še nova leta v zdravju in zadovoljstvu. - B.S.A.L.

Bralci pišejo

Vprašanje Radiu Trst A

Zadnja nedeljo, t.j. 28. februarja, je slovenska radijska postaja v Trstu oddajala ob 15. uri koncert znanega mladinskega zbora iz Bariloča v Argentini, ki ga vodi goriška rojakinja Lučka Kralj Jerman in so ga posneli v goriškem Avditoriju nedeljo prej.

Ne bom posebej hvalila preciznosti posnetka, saj se mi je med izvajanjem zdelo, da sem v dvorani. Tudi ne bom poudarjala veselja vseh, ki so na to oddajo čakali, bodisi da so koncert sami poslušali, bodisi da so o njem slišali pripovedovati. Navdušenje tistih, ki smo ga slišali v dvorani, se je pred radijskim sprejemnikom dobesedno stopnjevalo vse do konca.

Da, do konca, ko se je vsak izmed nas vprašal: Kje je pa naša prelepa božična pesem Raduj, človek moj, ki je tudi spadala k dodatnim pesmim? Kje se je izgubila? Pesem je namreč zbor zapel v slovenskem jeziku, in to zelo dovršeno in z veliko občutljivostjo. Zbor, ki ga sestavljajo v glavnem otroci različnih narodnosti in različnih ver! Ta pesem je torej izpadla iz radijske oddaje. Zakaj? Ali se je kdo bal, da bi slovenska božična pesem na sporedu tako elitnega koncerta koga zbolda v ušesa? Odkrito povem: Zame in za vse, ki smo v dvorani med izvajanjem omenjene pesmi pridržali dih, je bilo to kakor mrzel poliv. (Podpis)

V sredo 24. februarja so enote italijanske mornarice odkrile prisotnost »neznane« podmornice na jadrski pogon, ki se je utihotapila v zaliv pred Tarantom in gotovo skušala vohuniti. Jasnno je, da gre za sovjetsko podmornico, kajti trenutno imajo poleg Sovjetske zveze podmornice na jadrski pogon edinole ZDA, Vel. Britanija, Francija in Kitajska.

Film »Iz daljne dežele«

Do izvolitve papeža Janeza Pavla II. smo gledali na Poljsko z neko brezbriznostjo. Stvari pa so se popolnoma spremenile, odkar sedi na Petrovem prestolu Poljak Karel Wojtyła.

Tisk, radio, televizija in sedaj celo film stalno opozarjajo na to državo. Italijanski dramaturg Diego Fabri si je pred smrtjo zamislil film o tem papežu in pripravil scenografijo. Po posrečenem zaključku je vzel vso stvar v roke poljski režiser Krištof Zanussi.

Režiser je izjavil, da si je zamislil ta film za ljudi, ki ne poznajo zgodovine poljskega naroda in se je ustavil ob dogodkih, ki so se vrstili od leta 1926 do 1978. V filmu je torej junaški boj poljskega naroda in ne življenjepisni dokumentar. V prvem delu filma je v naglih potezah nakazan nacistični vdor in vse, kar je temu sledilo: pokol Judov, osvoboditev, vsiljenje komunizma, preselitev 10 milijonov Poljakov z Vzhoda na Zahod, prvo upanje in prvi upori proti komunističnemu režimu, izvolitev za papeža sina poljske matere.

Vsekakor je drugi del filma zanimivejši in strogo dokumentarnega značaja. Film obravnava zgodovino Poljske, papeževih prijateljev in glavne življenjske poteze Janeza Pavla II., ki stalno izraža svojo veliko ljubezen do domovine, od prve maše, ki jo je daroval na grobovih poljskih kraljev do današnje Kalvarije poljskega naroda.

Film ni za otroke, ker je pretežak. Vsebinsko je zelo zahteven, saj se stalno prepletata filmsko in televizijsko snemanje. V opisu dogodkov je film stvaren, dramatično izrazit in jasen. Film priporočamo vsem; v njem bomo odkrili tudi naše razmere.

Ko se pripravljamo na 20-letnico Katoliškega doma

Čas neizmerno hitro teče. Dne 25. februarja je namreč poteklo 20 let, odkar je nadškof Hiacinti Ambrosi blagoslovil in odprl dvorano Katoliškega doma v Gorici. Tista nedelja je bila za vse Slovence velik dan, saj smo prvič po zadnji vojni in fašističnem nasilju dobili svoj lasten dom za naše prosvetne in vzgojne namene. Poleg doma pa še veliko dvorano, ki je bila takrat najlepša in najbolj prostorna gledališka dvorana v Gorici.

Do doma in dvorane smo pa prišli z res velikimi žrtvami vseh slovenskih ljudi, tako Goricanov kot tudi rojakov po celem zahodnem svetu. Brošura, ki se pripravljala za to priložnost, bo vsem pričala o tem, kako so slovenski rojaki celega svobodnega sveta prispevali za Katoliški dom v Gorici.

Nabirka je tekla v Gorici sami, ki je pripevala največ, pa tudi po drugih krajih Italije, kjer so takrat bivali naši rojaki. Odlikovali so se zlasti Slovenci v ZDA in Kanadi. Cleveland je prvačil po zaslugi tamkajšnjih goriških prijateljev dr. Karla Bonuttija, sester Rijavec, Danilota Kranjca in drugih Primorcev, ki so se ustavili v Clevelandu.

Tamkajšnji odbor za gradnjo Katoliškega doma v Gorici je bil poleg goriškega najbolj živahen in najbolj darežljiv. K akciji so pristopili nekateri veljavni močje iz Clevelanda kot Anton Grdina, Avgust Kollander in zlasti še škof dr. Gregorij Rožman. Predvsem z njihovo pomočjo nam je uspelo kupiti zemljišče in hišo v Drevo-redu 20. septembra in potem tam zgraditi novo dvorano. Prav je, da ob 20-letnici Katoliškega doma na to ne pozabimo.

Tudi v drugih državah Amerike so zbirali denar. Tako v Kanadi, v Argentini, četudi so bili takrat sami precejšnji reveži. Rojaki v zahodni Evropi so prav tako pomagali. Oglasili so se iz Belgije, Francije, Holandske, Anglije, od vsepovsod. Kamen na kamen je zrastel Katoliški dom.

Tisti pionirski časi so danes daleč za nami. V 20 letih se je Dom uveljavil in postal pomembno kulturno središče. V njem so gostovali zbori od Ljubljane do Clevelanda, slovenski, italijanski, nemški, hrvaški, češki. Nastopale so dramske skupine od Stalnega slov. gledališča v Trstu do amaterskih skupin Goriške, Tržaške, Koroške, pa onih iz Slovenije in Rima; letos pričakujemo rojake iz Belgije in Holandske. Katoliški dom je postal hiša vseh, ki jim je mar človečanska in zlasti še slovenska katoliška kultura.

Zato ni čudno, če so v njem ob eni ali drugi priložnosti govorili tudi skoro vsi naši škofje: Ambrosi, Pangrazio, Cocolin, Bellomi iz Trsta, Ambrožič iz Toronta, metropolit Suštar in škof Grmič iz Slovenije, da ne govorimo o duhovnikih in laikih, ki so imeli konference, kulturne večere, recitale v prostorih Katol. doma.

Ostalo pa je na poseben način last goriških Slovencev, kar je naravno. Mladina se je tu zbirala od začetka in se zbira tudi danes, pa naj gre za skavte in skavtlinje, za športnike pri Olimpiji, za mladino zbora Kekec ali za odrasle v zborih Lojze Bratuž, Mirko Filej, kakor tudi za akademike, ki so prej imeli svoj »Skade«, sedaj »Smrekk«. A tudi ostala naša društva in pevski zbori imajo tu nekaj svoj drugi dom, ker tu nastopajo ter se zbirajo v Zvezi slov. katol. prosvete in Združenja cerkvenih pevskih zborov.

Po 20 letih se vprašuje, kaj bi bilo z nami, če bi ne imeli Katoliškega doma. Kaj bi bilo z našo mladino, našimi pevskimi zbori, našim kulturnim, prosvetnim in tudi verskim življenjem. Sv. oče Janez Pavel II. povsod poudarja gojitev lastne kulture, ohranjanje svojih narodnih iz-

ročil, utrjevanje katoliškega prepričanja. Vsemu temu je služil in služi Katoliški dom v Gorici.

Marsikdo v dobri ali slabi veri vsega tega ne priznava. Zato je na mestu misel, ki so jo izrekli na občnem zboru Zveze slovenske katoliške prosvete pretekli ponedeljek: Sebi in drugim moramo priklicati v zavest pomen in vlogo Katoliškega doma v Gorici. Temu naj služi jubilejna proslava, ki bo v dvorani Doma v nedeljo 14. marca ob 16.30.

Slovenski goriški skavti v zimskem času

Skavti radi hodimo v naravo, še zlasti poleti, ko prirejamo tabor. Pa tudi pozimi se ne odrekamo stiku s naravo, ko jo v gorah prekriva bela odeja. Zato smo organizirali dva izleta na sneg. Prvega so se udeležili skavti in skavtlinje, drugega pa volčiči in njihovi starši. Obakrat smo izbrali smučarske proge v Ovčji vasi, kjer tudi začetniki lahko smučajo. Skavti in skavtlinje so v nedeljo 24. januarja napolnili dva avtobusa, volčiči in njihovi starši pa 7. februarja proti vsakemu pričakovanju kar tri.

Starši so že pred časom izrazili željo, da bi se radi srečevali v krogu naše organizacije. To so storili že večkrat in sicer na naših taborih, ko so nas ob nedeljah množično obiskovali, ter ob Dnevu staršev, ki smo ga skupno z njimi poleti pripravili v Katoliškem domu. Tudi tokrat so se polnoštevilno odzvali našemu vabilu, tako da je bil izlet res pisan in vesel.

Nismo pa pozabili na nedeljsko mašo, ki je za vsakega vernega človeka, še posebno pa za skavta, dopolnilo in zahvala za lepo preživet dan. Zato je bila obakrat ob povratku sv. maša v Zavodu sv. Družine, ki jo je daroval g. Marjan.

Skavtsko delovanje pa se ne odvija samo v naravi, pač pa ga skušamo, posebno v zimskem času, razvijati tudi v zaprtih prostorih. Sredi januarja smo priredili že tradicionalni skavtski kviz, ki je lepa priložnost, da se goriški vodi pomerijo v znanju nekaterih predmetov: slovenska kultura, glasba, skavtizem, šport, verouk itd.

Letošnji skavtski kviz je bil v soboto 25. januarja v mali dvorani Katoliškega doma. Zbralo se je okrog 120 skavtov in skavtlinj, ki so se razdelili v devet tekmovalnih skupin. Tekmovanje je bilo vseskozi napeto, saj je bilo povprečno znanje posameznih skupin približno enako, vprašanja ne pretežka in po svoje zanimiva. Ob koncu je bilo treba celo seči po rezervnih vprašanjih, da smo lahko določili zmagovalca, ki je bil tudi nagrajen.

Veseli Gams

★

Consortium musicum v N. Gorici

V ponedeljek 1. marca je v okviru tamkajšnje abonmajske sezone v Kulturnem domu v Novi Gorici nastopil Consortium musicum iz Ljubljane, ki ga vodi dirigent dr. Mirko Cuderman. Na sporedu je bil Nemški rekviem skladatelja J. Brahmsa, v njem pa sta poleg zbora in orkestra nastopila še solista Z. Ognjanovič (sopran) in J. Sršen (bariton).

Koncert je imel velik uspeh, saj so ljubljanski ansambel in solisti zelo dovršeno podali omenjeno veliko instrumentalno-vokalno delo, ki je napisano na nemške biblične tekste po luteranskem izročilu. Ne gre za klasično obliko rekviema z latinskimi tekstom; v njem je skladatelj zelo globoko izrazil čustva in verske ter duhovne težnje, ki jih glasba v skoraj klasični obliki razodeva.

Naša rojakinja Lučka Kralj Jerman s svojimi mladimi pevci »Niños y Jóvenes Cantores« iz Bariloče v Argentini ob nastopu v goriškem Avditoriju v nedeljo 21. februarja

tržaške novice

Izvršni odbor SSK o perečem vprašanju razlastitev

Pokrajinski izvršni odbor SSK v Trstu je na svoji seji v ponedeljek 22. februarja obravnaval splošni politični položaj in se posebej zadržal pri nekaterih vprašanjih, ki v tem času močno vznemirjajo široke plasti slovenskega prebivalstva od Sestljana do Doline in mesta samega.

Gre namreč za nov masovni poseg po ozemlju slovenske narodnostne skupnosti, katerega skušajo politični krogi opravičiti z razlogi javne koristi, ki naj bi jo predstavljali razni objekti kot so hitre ceste in tako imenovani strokovni ali znanstveni centri. Uresničitev vseh teh načrtov še daleč ne pomeni takšne gospodarske pridobitve, ki bi utemeljevale takšno brezobzirno uničevanje še preostalih kmetijskih in drugih površin. Za vse te objekte je predvidena razlastitev okrog dva milijona kv. metrov zemlje, za katere bi bila prikrajšana celotna naša narodnostna skupnost poleg posameznih lastnikov. Od teh razlastitev naj bi samo za področje za znanstvene raziskave med Bani in Padričami šlo kar 160 hektarov.

Izvršni odbor SSK odločno obsoja vse te vsiljene posege v škodo naši narodnostni skupnosti, ki je že 30 let žrtev razlaščenja in s tem povezanega gospodarskega obubožanja in asimilacije. Zato poziva vse manjšinske dejavnike, da se dogovorijo za

enotno nastopanje proti takšni izredno škodljivi politiki.

Pustna prireditev pri Šolskih sestrah v Trstu

Na pustni torek 23. februarja je bila okusno okrašena dvorana Šolskih sester pri Sv. Ivanu v Trstu že pol ure pred prireditvijo polno zasedena. Namenjena je bila v prvi vrsti starejšim gospe v dvorani, saj smo v Mednarodnem letu ostarelih.

Otroci so bili vsi našemljeni, mladenke s kitaro pa so kar pred odrom pele in kratkočasile občinstvo. Napovedovalec, g. Franc Pohajač je na oder pripeljal 85-letno ženo in 85-letnega moža v fraku (ki pa je bila seveda preoblečena gospa), da sta se pred kuharjem (tudi gospa) kosala, kdo bo prvi pojedel krof. Zmagala je 95-letnica. Pa še drugi nastopi samih starejših maskiranih gospa so razveselili navzoče. Prav tako sta želi aplavz dve mladi sestri učiteljici, preoblečeni v kuharico in profesorja, ko predavata. Med premori pa je pripeval k vedremu razpoloženju še ansambel in duet g. Pohajača, ki je stresal šaljivke in uganke kot iz rokava, da je bilo smeja na pretek. Sledil je ples pred odrom med otroki in vsem starejšimi v maskah.

Veseli obrazi naših ostarelih so pričali, kako jim je bila ta prireditev všeč. Vsem, ki so ta uspehi večer pripravili, je treba čestitati. Bil je to lep doprinos k Mednarodnemu letu ostarelih. - I.

Nova telovadnica v Repnu

V nedeljo 28. februarja so slovesno izročili v Repnu svojemu namenu novozgrajeno stavbo, v kateri so telovadnica, tri slačilnice, ambulanta in manjša dvorana. V njej je prostora za 90 sedežev in je primerna za kulturne in družabne dejavnosti.

Repentaborski župan Colja je v svojem govoru navedel vrsto tehničnih podatkov in povedal, da je zgradba stala 326 milijonov lir. Obred blagoslovitve je opravil domači župnik Tone Bedenčič, s tremi pesmimi pa je nastopil domači pevski zbor »Srečko Kumar«. Večer je sklenil športni program.

Pojasnilo PD Mačkolje

V zvezi s pismoma Pustnega odbora in KD Primorsko, objavljenima v nedeljskem »Primorskem dnevniku« ne bi želeli polemizirati, ker smo že povedali, kako so dejansko potekale stvari. Ker pa nam pripisujeta trditve, ki jih v našem pismu časopisom ni, moramo na glavne netočnosti ali bolje neresničnosti odgovoriti:

1. V pismu odbora PD Mačkolje, objavljenim v Primorskem dnevniku 20. febr. 1982 (in v drugih listih), nikjer ne trdimo, da je bila PD Mačkolje odvzeta dvorana s strani Pustnega odbora skupno s KD Primorsko, ampak: »Dolinski župan je, ne meneč se za dogovor med obema društvi za upravljanje prostorov v srenjski hiši odločil dati prostore na pustni torek na razpolago Pustnemu odboru.«

2. Jemljemo na znanje, da »je dopis na župana poslal Pustni odbor sam in to brez kake zveze s KD Primorsko«, vendar je Primorski dnevnik v sredo 23. februarja pod sliko pustnih šem napisal, da gre za »skupino KD Primorsko«.

3. Prav tako nismo v omenjenem pismu nikjer zapisali, »da KD Primorsko ni dalo na razpolago prostorov za pevске vaje vaškega otroškega zbora«, ampak, da »je župan materam otrok izjavil, naj se obrnejo na obe društvi, ki soupravljata prostore«.

4. Strinjamo se, da ni lepo reševati po javnih občilih vaških problemov, toda bili smo k temu prisiljeni, ker je Pustni odbor prvi prekoračil meje dogovora med društvi s tem, da se je obrnil na občinsko upravo.

5. Braniti svoje pravice in sprejete dogovore ni prav nič v sramoto vaški skupnosti. Nasprotno pa je povsem nedemokratsko omejevanje pravice drugih.

Končno naj povemo, da čim manj bo vmešavanja od zunaj v zadeve vasi, tem boljše bo sožitje in razumevanje med kulturnimi ljudmi.

Življenjski jubilej

Naš požrtvovalni pevec Ivan Košuta, po domače Nini Kocjanov, ki že od davnega adventa 1918 zvesto sodeluje pri cerkvenem petju, je v sredo 3. februarja slavil svoj 80. rojstni dan. K visokemu življenjskemu jubileju mu iskreno čestita ter želi še mnogo zdravih in veselih let cerkveni pevski zbor župnije Sv. Križ pri Trstu.

SLOVENSKA SKUPNOST V TRSTU
priredi v nedeljo 7. marca ob 16.30 v Marjinem domu pri Sv. Ivanu, ul. Brandesia 27/II

JAVNI POSVET

o gospodarskem razvoju Trsta in življenjskih vprašanjih slovenske narodne skupnosti. Poročila bodo imeli dr. Zorko Harej, prof. Aleš Lokar in dr. Jože Škerk. Sledila bo razprava. Vljudno vabljeni!

Porast duhovniških poklicev

V zadnjih desetih letih je število duhovniških kandidatov, ki se pripravljajo v semenišču v Bangkoku na Tajskem, izredno porastlo. Pred desetimi leti je bilo v semenišču 30 bogoslovcev, sedaj jih je 180.

Duhovniški poklici so v porastu tudi v drugih deželah. V Afriki so se duhovniška posvečenja dvignila za 12%, v Aziji za 6% in v Južni Ameriki za tri odstotke. Duhovniška posvečenja pa še vedno upadajo v Evropi in sicer za 3% in v Sev. Ameriki za 5,5%.

Šport

Smučarske tekme Olympije

V nedeljo 28. februarja so bile v Rablju (Cave del Predil) smučarske tekme SZ Olympije. Nastopili so člani, simpatizerji in gostje, ki so se pomerili med seboj v veleslalomu. Proga je bila precej zahtevna, toda dobro pripravljena, in ker je bilo tudi vreme krasno, so vsi tekmovalci, od najmlajših sedemletnikov pa do najstarejših — vseh je bilo skoraj sto — dobro opravili svojo nalogo.

Po tekmah je bilo nagrajevanje: prvi trije vsake kategorije so dobili kolajne; vsi udeleženci so prejeli spominsko medaljo; nagrajeni so bili tudi najboljši časi. Predsednik dr. Vrtovec je imel priložnostni govor, v katerem je naglasil, da je letos preteklo dvajset let od ustanovitve Olympije. Rezultate objavimo prihodnjic.

MOSKA D LIGA

Olympia Terpin-Gold Fassl 2 : 3
(15 : 6, 15 : 6, 12 : 15, 3 : 15, 14 : 16)

Olympia: Cotič M. in S., Dornik, Špacapan M., Kuštrín, Terpin D., Markošič.

Na sobotni tekmi 27. februarja smo spet videli, kako ima lahko goriška slovenska ekipa zmago že v žepu, na koncu pa pusti in utrpi poraz. Olympia Terpin je do polovice tretjega seta popolnoma nadkriljevala tržaško ekipo, potem pa je začelo nekaj škripati: po nekaj uspešnih akcijah si je nasprotnik opomogel, dohitel Goricane na 12 : 12 in jih tam tudi pustil. V četrtem setu so Olympijci igrali kot prvi začetniki, po menjavi igrišča v petem setu pa so se zbudili, dohiteli Tržičane na 11 : 11 in jih za trenutek celo prehiteli, a zaman.

MOSKA I. DIVIZIJA

Libertas Capriva-Olympia 3 : 2
(12 : 15, 15 : 13, 15 : 10, 6 : 15, 15 : 6)

Olympia: Devetak, Sirk, Košič B. in A., Cotič, Špacapan I. in S., Podveršič.

Pretekli teden je goriška Olympia utrpela nepričakovan poraz s strani nepremične koprivske ekipe. Pojasniti pa je treba, da naši fantje niso bili v formi in da je nekaj ključnih igralcev prišlo na igrišče kljub boleznim.

ZENSKA I. DIVIZIJA

Mariano-Olympia 0 : 3
(6 : 15, 7 : 15, 13 : 15)

Soča-Olympia 0 : 3

Olympia: Primožič, Bertolini K. in M., Pozzo, Perše, Testa, Olivo, Mažgon, Klanjšček.

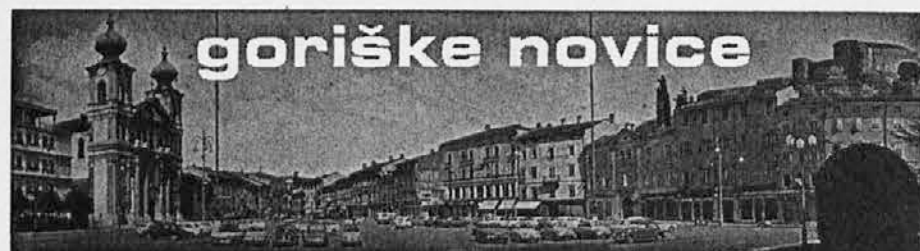
Nadaljuje se zmagovita serija deklet goriške Olympije: v prvem kolu so porazile s 3 : 2 tržaški Volley Club, pretekli teden pa so pozele še dve zmagi, in to vedno na tujem igrišču. Igralke iz Mariana so nudile Goricankam precejšen odpor, predvsem v zadnjem setu. Tekmo proti Soči so pa Goricanke odnesle s precejšnjo lahkoto.

Soča-AGI 3 : 0
(15 : 8, 15 : 10, 15 : 12)

Soča-Mossa 0 : 3

Soča: Zavadlav, Carli, Maraž E. in A., Devetak, Cotič, Černic, Conzutti, Ferlat, Kovic.

Soča je novo športno združenje, ki deluje v sovodenjski občini. Trenutno se bavi predvsem z odbojko, da se tako napolni vrzel, ki je že več let zijala na tem področju v Sovodnjah in okolici. Letos je Soča prvič predstavila žensko ekipo v prvi diviziji. Dekleta so sicer še neizkušena in neugrana, ampak vsak začetek je težak. Novemu športnemu združenju in njegovi ženski ekipi želimo vso srečo. - G. R.

V Katoliškem domu v Gorici bo v nedeljo 14. marca ob 16.30

JUBILEJNA PROSLAVA ob 20-letnici Katoliškega doma

Poleg poročila o delu v Domu so na sporedu še razni nastopi in prizori. Podroben program objavimo v prihodnji številki.

Zadnji pozdrav bariloškim pevcem

Goriška pokrajinska odbornica za kulturo Marija Ferletič se je v sredo in četrtek preteklega tedna mudila v Rimu, kjer se je srečala z ministrom za turizem in kulturo Signorellijem. Na ministrstvu za šolstvo je poglobila zadevo glasbenega konservatorija v Gorici in tehnične šole za kmetijstvo v Gradiški. V zvezi z vprašanjem slovenske sekcije pri italijanskem zavodu za industrijo v Gorici je dobila ponovno zagotovilo, da se bo sekcija lahko odprla že prihodnje šolsko leto, če bo dovolj vpisanih dijakov.

Odbornica je med svojim obiskom v Rimu bila tudi pri skupni avdienci sv. očeta, kjer je bil navzoč tudi pevski zbor iz Bariloč v Argentini. Srečanje med sv. očetom in argentinskim zborom je bilo zelo pristržno, kot je pripovedovala odbornica. Zbor je zapel tudi poljsko pesem in njegova dirigentka Lučka Kralj Jerman je mogla za kratek čas govoriti s sv. očetom. Ob koncu avdiencie je papež posebej pozdravil zbor iz Bariloč in se skupaj z njimi tudi fotografiral.

Marija Ferletičeva se bo v kratkem znova vrnila v Rim tudi zaradi vprašanja slovenskih srednjih šol v Gorici in zaradi podpor slovenskim kulturnim ustanovam.

Obsodba samovoljnega dejanja

Pokrajinsko tajništvo SSK je na svoji seji dne 2. marca po poročilu pokrajinske odbornice Marije Ferletič ugotovilo, da so bili odstranjeni nekateri slovenski napisi na smerokazih na ukaz pokrajinskega predsednika prof. Cumpete, ne da bi odbor o tej zadevi bil sploh seznanjen. Odbornica SSK je na zadnji seji pokrajinskega odbora zahtevala v smislu sklepa SSK, naj se ponovno postavijo dvojezični napisi.

Slovenska skupnost meni, da so podobna samovoljna dejanja v tako delikatnih zadevah skrajno neodgovorna in izraz popolne neobčutljivosti do slovenske narodne skupnosti in da to predstavlja nedopusten odnos do strank, ki sodelujejo v pokrajinskem odboru.

Osma koncertna matineja

V nedeljo 21. februarja je bila v Avditoriju osma matineja v vrsti koncertov, ki jih je pripravilo KZ »Lipizer«. To pot sta se predstavila trio Pierpaolo Maurizzi - klavir, Luigi Mazza - violina in Michele Ballarini - čelo.

Program je obsegal Schubertovo »Sonatensatz v b-molu in Brahmsov »Trio v b-molu op. 8«. Obe skladbi sta zelo zahtevni, a so ju izvajalci dobro izvedli. Čeprav je trio še mlad je vendar dosegel zavidljivo stopnjo ubranosti in dovršenosti. Izven sporeda je trio izvedel še »Scherzo« iz sonate v C-duru J. Brahmsa. - E. L.

Pok. Marija Slokar

Povojna leta smo videvali Marijo Slokar v družbi z njenim možem Hubertom Močnikom v naših cerkvah, pri naših prireditvah, povsod, kjer je bilo kaj lepega in slovenskega. Zadnje čase je Hubert Močnik hodil sam; zvesta žena je začela bolehati, in ni mogla več v javnost kot prej. Po nesreči, ko si je zlomila nogo, smo vsi upali, da si bo opomogla, saj so zdravniki dajali veliko upanje. Toda pri Bogu je bilo zapisano drugače; na pepelnico sredo jo je poklical k sebi, da nas je vse opomnil: »Spomni se, o človek, da si prah in da se v prah povrneš.«

Pok. Marija je bila doma od Slokarjev v župniji Lokavec na Vipavskem. Tam se je rodila pred 83 leti. Postal je učiteljica, a je svoj poklic vršila le nekaj let na Otlici in v Skriljah. Leta 1923 se je poročila z učiteljem Hubertom Močnikom in pustila poučevanje, da se je mogla v celoti posvetiti možu in otrokom. Stirje so se namreč rodili v Močnikovi družini, trije fantje in ena deklica. Možu je sledila na vseh njegovih potih službe: v cerkljanskih hribih, od tam pa v Ligurijo v Savono, kamor je bil mož prestavljen. Družina je tudi v tujini ostala slovenska, doma se je govorilo po slovensko. Kako je bila srečna, ko

se je januarja 1945 lahko vrnila z možem v Gorico. Tu sta se ustavila in se udomačila. Otroci so zrastle, si ustanovili svoje družine, toda vedno so se radi vračali k mami, ki je znala vse potrpeti, vse ublažiti, vse ljubiti.

Družina in naša krščanska skupnost so se od pokojnice poslovili v cerkvi sv. Ivana v soboto 27. februarja. Poleg celebranta msgr. Močnika sta somaševala še K. Humar in St. Jericijo, na koru je pa pel domači zbor. Vnuk pokojnice je med mašo bral berilo, mož in sinovi so pristopili k sv. obhajilu. Manjkala je samo hči Mara, ki iz ZDA ni mogla na pogreb. Zato so celotni obred posneli na trak, da bo mogla tudi ona vsaj s poslušanjem biti pri materinem pogrebu.

Možu ravnatelju Hubertu Močniku, sinovoma, hčeri in vsem sorodnikom naše sožalje, pokojnici pa naj Bog nakloni večno plačilo.

II. natečaj za zborovske skladbe

Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici razpisuje natečaj, ki je namenjen izvirnim skladbam za mešane, moške in ženske zборе. Udeležijo se ga lahko slovenski zamejski skladatelji, živeči v Italiji in Avstriji. Besedilo je prosto, vsekakor v slovenskem jeziku ali narečju. Dolžina skladbe ne sme presegati pet minut izvedbe in naj bo primerna povprečni zmogljivosti zamejskih pevskega zborov.

Skladbe morajo biti oddane v petih dneh po pošti do vključno 31. oktobra 1982 na naslov: Zveza slovenske katoliške prosvete - Unione culturale cattolica slovena, Fermo posta, 34170 Gorica-Gorizia, Italija. Poslane skladbe bo ocenila strokovna komisija, ki jo sestavljajo: dr. Mirko Cuderman, Ljubljana, prof. Štefan Mauri, Nova Gorica, dr. Pavle Merku, Trst. Po deljeni bosta dve nagradi: prva znaša 200.000, druga pa 100.000 lir.

Postni govori 1982

Kakor lani je tudi letos predmet govora sv. maša. Postni govori so na radiu Trst A vsak torek in petek ob 15. uri. Imajo jih slovenski duhovniki, ki živijo v Rimu.

Petek 5. marca: Pogovor z drugimi kristjani o sv. maši (dr. Janez Vodopivec).

Torek 9. marca: Sv. maša, edina popolna daritev za vse čase in kraje (dr. Frančišek Šegula).

Petek 12. marca: Brez duhovnikov ni sv. maše (dr. Frančišek Šegula).

DAROVİ

Za Katoliški glas: Julka Štrancar 6.000; Simonič 10.000; N. N., Opčine 11.000; Blažič-Maraž 10.000; družina Bratuž v spomin Marije Močnik 50.000; Marija Vidau, Bane za katoliški tisk 5.000 lir.

Za cerkev pri Sv. Ivanu v Gorici: Josipina Malnič, Trst v spomin Marije Močnik 30.000 lir.

V spomin Marije Močnik: družina Viatori za Alojzijevešče in za Katoliški glas po 15.000 lir.

Ob peti obletnici smrti Franca Simčiča se ga spominja družina in daruje za Alojzijevešče, Zavod sv. Družine in goriške skavte po 30.000, za katoliški tisk pa 10.000 (skupaj 100.000) lir.

Za goriške skavte: družina Sain v spomin Marije Močnik 30.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: Frančiška Klanjšček-Pintar 60.000; družini Knez in Di Battista 200.000; Felčka Humar 100.000; Alojz Maraž 100.000; Marko Černic 50.000; N. N. 100.000; N. N. 50.000; N. N. 50.000; družina Humar, Klanec 100.000; N. N., Jazbine 20.000; Stefan Černic 50.000; Hermenegild Podveršič 200.000; Pusti: L.A.A.V.E.E. 120.000; N. N. 50.000 lir.

Za sekcijo krvodajalcev v Sovodnjah: družina Korsič 20.000 lir.

Za pevsko sobo v Ruplji je N. N. oskrbel novo peč na drva. Cerkevno oskrbnništvo se mu lepo zahvaljuje.

Za cerkev na Vrhu: Lucijan in Mirko

OBVESTILA

Nabirka za naše vzgojne zavode. Prihodnja nedelja, 7. marca, je kvartna nedelja v postu, zato bo pri vseh slovenskih službah božjih tako na Tržaškem kot na Goriškem cerkvena nabirka za naše vzgojne zavode Marijanišče na Opčinah ter Alojzijevešče in Zavod sv. Družine v Gorici.

V Kulturnem domu v Gorici bo SSG iz Trsta uprizorilo v nedeljo 7. marca ob 16. uri in v ponedeljek 8. marca ob 20.30 Goljevo komedijo »Ženitev«. Prva predstava je za red »nedelja«, druga za red »ponedeljek«. Udeležence s Krasa bodo avtobusi vozili po običajnem voznem redu.

Prihodnja koncertna matineja kulturnega združenja »M. Lipizer« bo v goriškem Avditoriju v nedeljo 7. marca ob 11. uri. Nastopil bo »Il complesso degli attori di Trieste« z avtorji od 15. stoletja do današnjih dni.

Goriški Zeleni križ je organiziral vrsto predavanj o zdravju. Predavanja so vsak četrtek ob 20.45 na sedežu v Gorici. Predavajo zdravniški goriške civilne bolnišnice. Tečaj se je začel 18. februarja in se bo zaključil 5. maja; skupno bo 12 predavanj. Vpisovanje je še vedno odprto; tečaj je brezplačen. V marcu so na vrsti: 4. marca: Aktualnosti v presnovi in zdravstveni higieni; 11. marca: Uživanje mamil; 18. marca: Kaj je sladkorna bolezen; 25. marca: Spoznavanje splošne medicine.

Društvo slov. izobražencev v Trstu bo ponedeljkov večer 8. marca posvetilo razgovoru o vlogi in problemih ženske v sedanjem svetu. Začetek ob 20.15.

Zveza cerkvenih pevskega zborov priredi v nedeljo 14. marca ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu revijo otroških in mladinskih zborov »Pesem mladosti«.

Slov. Vincencijeva konferenca v Trstu obvešča, da bo imela v četrtek 11. marca ob 16.30 duhovno obnovno pri Solskih seštrah pri Sv. Ivanu, ul. Doccie. Sv. maša bo za duhovniške poklice. Po duhovni obnovi bo občni zbor. Priporočamo udeležbo vsem članom, sotrudnikom in somišljenikom.

Med prireditvami ob 30-letnici skavtske organizacije bo v torek 16. marca v dvorani Marijinega doma v ul. Risorta 3 v Trstu filmski večer. Na sporedu bodo skavtski filmi od ustanovitve organizacije na Tržaškem do danes. Vabljeni člani, prijatelji, nekdanji skavti in skavtinje. Začetek ob 19.30.

Uredništvo »Jambora«, tržaškega skavtskega mesečnika sporoča, da je na željo, ki se je pojavila v javnosti, odslej po nekaj izvodov te publikacije na voljo tudi v slovenskih knjigarnah v Trstu.

Romarski izlet skozi sedem držav

Naročili smo drugi avtobus. Do sedaj se je prijavilo za ta avtobus 15 oseb. Potrebni jih je še najmanj 30. Agencija hoče imeti potrdilo za ta avtobus do srede aprila.

Ce se za ta avtobus ne bo javilo dovolj oseb, bo peljal en sam. Opozorjamo udeležence prvega avtobusa, da smatramo za prijavljene tiste, ki so že ali bodo v čim krajšem času plačali prvi obrok 150.000 lir. Kdor tega ne bo storil do 31. marca, se ga bo smatralo za pogojno priglasičenega in se bo dalo njegovo mesto drugim, čeprav kasneje priglasičenim, ki so to obveznost že izpolnili.

Krpan, Standrež namesto cvetja na grob Marije Cotič 30.000; Franc Juren in Rozalija Devetak s Poljan ob 60-letnici svoje poroke 20.000 lir.

Za cerkev v Doberdolu: mati in sorodniki Lavrenčič iz Doberdoba v spomin pok. Lojzeta Kocjančič 70.000; družina Ferletič 20.000; hčerka ob biserni poroki staršev Juren 50.000; N. N., Doberdob 50.000; Danijela in Marija Kristina Gergolet v spomin na pok. strica Avgušlina Lozej 100.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: družina Polissaricobon v spomin matere Antonije 60.000; družina Sosič v spomin na sestro Marijo Benjamino 20.000; Emilija Hrovatin 10.000; N. N. 10.000; razni 4.000 lir.

Za cerkev na Ferlugli: družina Pizzamei v spomin žene in matere Antonije 10.000; Pavel Frank v spomin na ženo Stano 15.000 lir.

Za Dom Jakoba Ukmarja v Škednju: Rosanda Gašperčič v počastitev spomina drage Lije Stopar 10.000 lir.

Za slovenske misijonarje v Zambiji: N. N., Vrh 20.000 lir.

Za misijon p. Kosa SJ: N. N., Opčine 20.000 lir.

Za lačne po svetu: družina Maks Komac v spomin Marije Močnik 10.000 lir.

Za gobavce: N. N., Opčine 150.000 lir.

Za misijone: Marija Žerjal, Trst 10.000 lir.

Spored od 7. do 13. marca 1982

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Nediški zvon. 11.00 Mladinski oder: »Postelja gospoda Fibriha«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek... 14.10 Na goriškem valu. 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditvev.

Ponedeljek: 8.10 Gospodarska problematika. 9.30 Alternativna prehrana. 10.10 Koncert. 11.30 Beležka. 12.00 Kulturni dogodki; kako ti je ime? 13.20 Zbor »Slovenec« iz Boršta. 14.10 Otroški kotichek: Tik-tak. 14.30 Prežihov Voranc: »Doberdob«. 15.00 Glasbeni ping-pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Računalnik v službi človeka.

Torek: 8.10 Domači obrazi. 9.30 Manjka jim samo beseda. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Kulturno pismo; beležka. 14.10 Odraslim prepovedano! 14.55 Naš jezik. 15.00 Postni govor. 16.00 Koder teče, ondod moči. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Z besedo o glasbeni umetnosti. 18.10 B. B. Batellino: »Ženska v črni rutje«.

Sreda: 9.30 Alternativna prehrana. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za 1. stopnjo osnovne šole. 11.30 Literarni listi. 12.00 Pod Matjurjan. 13.20 Zbor Hrast iz Doberdoba, dekliški zbor Devin, moški zbor Štmaver in zbor Krmin-Plešivo na Cecilijanki 81. 14.10 Otroški kotichek: S knjižne police. 14.30 Prežihov Voranc: »Doberdob«. 15.00 Ameriška glasba. 16.00 Zimske slike. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Slovenska literatura v Italiji.

Četrtek: 8.10 Doma in na tujem. 9.30 Psihološki utrinki. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za 2. stopnjo osnovne šole. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Od Milj do Devina; belež-

ka. 14.10 Mladi pred mikrofonom. 14.55 Naš jezik. 15.00 Jugoslovanski izvajalci. 16.00 Primorska duhovščina pod fašizmom. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtekova srečanja. 18.30 Sodobne slovenske novele.

Petek: 8.10 130 let Družbe sv. Mohorja. 9.30 Svet se vrti počasi. 10.10 Koncert. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Literarni listi. 12.00 Na goriškem valu; beležka. 13.20 Četrtekova srečanja. 14.10 Otroški kotichek: Kje je napaka? 14.30 Prežihov Voranc: »Doberdob«. 15.00 Postni govor. 15.15 Film in filmska glasba. 16.00 Svet za obzorjem. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasbeni popoldnevi in repertaborski cerkvi. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Kako ti je ime?

Sobota: 8.10 Tudi starost je lahko lepa. 9.30 Fleši mimogrede. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Glasnik Kanalske doline; beležka. 14.10 Mladi pisci. 14.30 Poslušali boste. 14.55 Naš jezik. 15.00 Začnimo s črko A. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Med dvema ognjema. 18.45 Vera in naš čas.

Drugo tržaško letošnje skupno romanje v priredbi tržaške Duhovske zveze bo v Senovo, v slovenski Lurd in v Stično. Romanje bo v sredo 28. aprila. Vožnja in kosilo staneta 20.000 lir. Vpisujejo vsi naši dušni pastirji do velikonočne nedelje.

Za Montserrat in Lurd so še mesta na voljo. Pohitite z vpisom tisti, ki se name-ravate udeležiti tega izrednega romanja in potovanja ob Sinji obali. Čas za vpis je sicer do 31. marca, vendar se bo vpisovanje zaključilo prej, če se bodo vsi trije avtobusi prej napolnili.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage žene, mame in pramame

Marije Močnik roj. Slokar

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so z nami sočustvovali in na kateri koli način počastili njen spomin. Posebna zahvala msgr. Francu Močniku za poslovilne besede, pevcem in darovalcem cvetja.

Zalujoči mož Hubert, hči Mara, sinovi
Vlado, Silvo in Dolfi z družinami

Gorica - Nova Gorica - Trst - Olimons (Ohio), 3. marca 1982

Toplo se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob smrti našega dragega

Alojzija Kocjančiča

Se posebna zahvala dr. Kazimiru Humarju za pogrebne obrede, g. Bogomilu Breclju za poslovilne besede, pevskega zboru iz Doberdoba in Ronk, »Fantom izpod Grmade« za občuteno petje pred cerkvijo in na pokopališču, darovalcem cvetja in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Žena Marija, sestra Marija, nečakinji
in ostalo sorodstvo

Ronke - Sežana, 1. marca 1982

Na Vrhu je bila v sredo 24. februarja položena k večnemu počitku

Marija Cotič vd. Lavrenčič vd. Černic

ki je umrla v ponedeljek 22. februarja v goriški bolnišnici. Njeni svojci se zahvaljujejo vsem, ki so jo obiskovali v dolgotrajni bolezni, zanjo molili, jo spremljali na zadnji poti in darovali v dobrodelne namene. Posebej se zahvaljujejo domačemu župniku za vodenje obredov, bivšemu župniku g. Stanku Žerjalu za spremstvo pri pogrebu in besede slovesa, ge. Magdi Devetak za orgelsko spremljavo. Pokojna Marija si ni želela vencev, ampak molitev in dobrih del. Naj bo usmiljeni Bog njeno plačilo.

Hčerki Mimica in Lidija ter sin Venko
in ostalo sorodstvo

Vrh sv. Mihaela, 1. marca 1982

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI